

सुखोपिता । तस्मात् द्यूतं प्रकृतं व्यं प्रभाते तत्र मा-
नवेः” । “द्यूतप्रतिपदा नाम तत्र भावी महीत्वः”

ति०त० धृतं बलिं प्रति भगवद्वाक्यम् । [त्रिका० ।

द्यूतबीज न० द्यूतस्य बीजं साधनम् । कपर्दके (कडि)

द्यूतवृत्ति पु० द्यूतं वृत्तिर्जीविका यस्य । सभिके तस्य यथा
द्यूतोपजीवित्वं तथा द्यूतगण्डे उक्तम् “मित्तभुक् द्यू-
तवृत्तिश्च पुत्राचार्यस्तथैव” मनुना तस्य हव्यकञ्चदाना-
योग्यतोक्ता !

द्यून न० लज्जात् सप्रमस्याने द्युनगण्डे दृश्यम् “द्यूनजन्म-
रिपुलाभखतिगण्डनाः शुभफलप्रदस्तथा” ज्यो०त०

द्यौ न्यक्करणे भ्वा०सक०च्यनिट् । द्यायति अद्यासीत् द्यौ
द्यौ स्त्री द्योतन्ते देवा अथ द्यूत-वा० आधारे ङो । १२गै
२आकाशे च अमरः । “धराविद्यद्वयोसलिलेषु विस्तृतम्”
भा०क०६०अ० द्योषद् द्योभूमिः । सर्वनामस्याने परे
तस्य ओरोत् द्यौः द्यावौ द्यावः ।

द्योकार ति० द्योतयान् प्रासादादीन् करोति क्त-अण् ।

प्रासादादिकरे शिल्पिभेदे “एवं क्षत्रियदायादास्तत्र तत्र
परिभृताः । द्योकारहेमकारादिजातिं नित्यं समाश्रिताः”
भा०शा०४६अ०तत्र व्योकारेति ज्याकारेति वा पाठान्तर-
म् । व्योकारः लोहकारः ज्याकारो धनुष्कार इत्यर्थः ।

द्योत पु० द्युत-भावे वञ् । १प्रकाशे २आतमे अमरः ।
अद्योतः “चन्द्रार्ककिरणद्योतम्” हरिवं०४२अ० “विद्यु-
द्योतनिकाशेन सञ्जुष्टेनार्कवर्चसा” हरिवं० २४१अ० ।
उत्कृष्टो द्योत उद्योतः “निरवद्यविद्योद्योतेन द्योति-
तस्तत्त्वतोऽयमर्थः” दायभा०

द्योतन ति० द्यूत-शीलार्थे युच् । १द्योतनशीले “वि-
लोक्य द्योतनं चन्द्रं लक्ष्मणं शोचनोऽवदत्” भट्टिः
२दीप्ते पु० ३अप्रसि स्त्री निरुण भावे ल्युट् । ४प्रकाशे
न० “द्योतनाद्देवः” इति जुञ् । द्यूत-णिच्-ल्यु ।
५प्रकाशके ति० । भावे ल्युट् । ६प्रकाशने न० ।

द्योतनि ति० द्यूत-णिच्-अणि । प्रकाशके “आ द्यो-
तनिं वहति शुभ्रयाम्” ऋ०१।५।१ “द्योतनिं प्रकाशकं
स्वयम्” भा०

द्योतिरिङ्गण पु० ज्योतिरिङ्गण+प्रथो० । अद्योते हेमच० ।

द्योभूमि पु० द्यौराकाशो भूमिर्गतिस्थानं यस्य । १पक्षिणि
गण्डच० । द्योश्च भूमिश्च ६० । २द्वारावाष्ट्रिययोः स्त्री द्वि०ब०

द्योषद् पु० द्रव्यं धीदति सद-किप् षत्वम् । देवे शब्दरत्ना०
यहादौ अषत्वम् द्योषदित्येव ।

द्यौत न० “दिवेद्युश्च” उक्ता० दिव-द्रुन् द्युरादेशः इति च ।

ज्योतिःपदार्थे उज्ज्वलदत्तः ।

द्यौर्लोक पु० द्योरेव लोकः द्योलोक+प्रथो० । द्युलोके स्वर्गे

“किं ताभिर्जयति पृथिवीलोकमेव पुरोऽनुवाक्यया जय-
त्यनरिणलोकं याज्यया द्यौर्लोकं गच्छया” शत०ब्रा०

द्रगड पु० द्रुति गडति गड-अण् । वाद्यभेदे (द्रगड काड़ा)
त्रिका०

द्रङ्गण न० तोलके गङ्गमात्रा ।

द्रङ्ग पु० पुरीभेदे हेमच० । स च “कर्षटादधमोद्गङ्गः पत्तनाड-
त्तमश्च सः” याचसत्युक्तलक्षणः ।

द्रुढि नामधातुः दृढं करोति दृढ+कृतो णिच् कृतो रः दृढी-

करणे सक०उभ०सेट् । द्रुद्वयति ते । द्रुद्वयन् द्रुद्वयितम्

द्रुढिमन् पु० दृढस्य भावः इमनिच् कृतो रः । दृढत्वे “वधाम

द्रुगेव द्रुढिमरमणीयं परिकरम्” गङ्गाकहरी ।

“हृदयमरिबधोदयादुदुहद्रुढिम दधातु पुनःपुरन्दरस्य”
माघः ।

द्रुधस् स्त्री रोदस्योः “हे द्रुधसी सतती वक्ष एकः नैशी
विश्वा भुवनानि विद्वान्” तैत्ति०स० १।२।२।२

द्रुप्स न० दृष्यति कफोऽनेन दृष-वा०कस् कृतो रः । घनेतर-

दग्नि(जलोद) अमरः प्रथो०द्रुप्स द्राप्स इत्येते अपि

तत्पार्थे अमरटीकायां भरतः । २२से पु० “भुवनानाम्-

भिर्द्रुप्सो अपामसि” यजु०१४।१ “द्रुप्सो रसः” वेददी०

“यस्ते द्रुप्स स्तान्दति यस्ते अंशुरिति यो स्तोत्रः ।

स्तान्दति स द्रुप्सस्तत्तमाह यस्ते अंशुरिति तदंशुमाह

यावच्युतः” शत० ब्रा० ४।२।४।२ “सोऽष्टौ द्रुप्सान्

गर्भ्यभवत्तेऽष्टौ वसवोऽष्टव्यल तानस्यासृपादधात्” शत०

ब्रा०६।१।२।६ ३द्रुतगतियुक्ते च “अनुद्रुप्साश्च इन्द्रवः”

ऋ०६।६।४ “द्रुप्साश्चः द्रुतगतयः” भा०

द्रुम गतौ भ्वा०पर०सक०सेट् । द्रुमति अद्रुमीत् द्रुमाम “वान

रा दद्रुस्रथाय संपामं च शशंसिरे” भट्टिः यङि

दंद्रुव्यते “दंद्रुव्यमाणः परिवलि मूढाः” कठोप० दंद्रुमणः

द्रुमिल पु० देशभेदे । तत्र भवः अण् । द्रुमिल चाणक्ये पु०

तत्र भवे ति० हेम० ।

द्रुम्न पु० लीला० उक्ते षोडशपणे “वराट्कानां दशकद्वयं

यत् सा काकिणी तास्य पण्यचतस्रः । ते षोडश द्रुम्न

इहापि कीर्तितो द्रुम्नस्तथा षोडशमिथ निष्कः”

द्रव पु० द्रु गतौ भावे अप् । १द्रवणे २पलायने ३परीहामे

अमरः । ४गतौ ५आसवे । ६वेगे च द्रु-अच् । ७क्षरणे